

‘หลวงพ่อกเงิน-หลวงพ่อกพล’(9) กับสุดยอดวัตถุมงคลแห่งยุค

จากกรณีกรแตกที่ไดฐานพระประธานวัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม พบ พระหลวงพ่อกเงิน วัดคอนชาอหอม และ พระหลวงพ่อกพล วัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม ทรศณะจากนักพระเครื่อง ผู้ชำนาญการ และผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ “แท้ง นครปฐม” หรือ “ตุ๊กต สัมมาวิริยา” ผู้ชำนาญการด้านพระเกาเมืองนครปฐม

จากการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญ ด้านพระเครื่อง ที่มีความชำนาญด้านพระเกาเมืองนครปฐม ในฐานะเขียนพระชื่อดังได้กล่าวว่า

“พระทั้งหมดที่พบส่วนใหญ่ เป็นพระเนื้อดินเผา เป็นพระเกา เนื้อดินละเอียด สภาพพระที่พบ มีความชื้น เนื่องจากเป็นพระเนื้อดินที่เก็บมานาน และที่สำคัญมีจำนวนหลายองค์ มีแตกหักบ้าง แต่ก็ถือว่าชำรุดน้อย ส่วนใหญ่แล้วพระทุกองค์ยังอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ นับเป็นพระร่วมสมัยในยุคของ หลวงพ่อกเงิน วัดคอนชาอหอม พบทั้งแม่พิมพ์ และร่องรอยของการปั๊มและกดแม่พิมพ์ด้วยมือ แต่ละองค์เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เนื้อหามวลสารและพิมพ์ทรง มีความหนักแน่น มีความเป็นธรรมชาติสูง บางองค์มีรอยจารอักขระยันต์แบบโบราณจารมือสดๆ ที่รังสรรค์ขึ้นด้วยมือล้วนๆ มีรอยดินสอ และรอยเหล็กจารทั้งจารสดและจารแห้ง ซึ่งบ่งบอกถึงผู้สร้าง ต้องเป็นพระคณาจารย์ ที่มีความชำนาญด้านการสร้างพระอย่างแท้จริง”

ด้าน วีระศักดิ์ วสุพิรุฬห์ (เสียว) ผู้อยู่ในเหตุการณ์วันที่หลวงพ่อกพลบรรจุพระ เมื่อประมาณปีพ.ศ.2509 ได้เปิดเผยว่า “สมัยผมเด็กๆ ตอนนั้นเรียนอยู่ที่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม พูลประชาอุปถัมภ์ ได้เข้ามาเล่นในวัดทุกวัน

และชื่อวีระศักดิ์ของผมนี้ พระอาจารย์พูล เป็นผู้ตั้งให้ สมัยนั้นผมจำได้ดี เห็นหลวงพ่อกเงิน วัดคอนชาอหอม กับ พระอาจารย์พูล พูลคอกสนธิชิตเชือกันมาก ตอน

หลวงพ่อกเงิน

หลวงพ่อกพล

นั้นผมเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 7 เต็มสนธิกับพระอาจารย์พูลมาก และท่านมีอายุที่เท่ากัน เต็มผมชื่อเสียว แซ่ก๊วย ภาพที่ติดตราจริงใจสมัยนั้นคือหลวงพ่อกเงิน ท่านจะมานั่งทำพระกับพระอาจารย์พูล เป็นประจำทุกวัน และมีการเกณฑ์เด็กนักเรียนโรงเรียนวัดไผ่ล้อม มาช่วยกันตำดิน ส่วนหลวงพ่อกเงินและพระอาจารย์พูลท่านก็จะกดพิมพ์พระแล้วก็ทำพิธีปลุกเสกโดยตลอด ทั้ง หลวงพ่อกเงิน และ พระอาจารย์พูล สมัยนั้นคุณครูใหญ่ชื่อ ครูพองนา สุนทรสารทูล ส่วนครูสุชาดา เป็นครูประจำชั้นของผม และพอทั้งสององค์พิมพ์พระได้จำนวนมากจนเป็นที่พอใจของหลวงพ่อกเงินแล้ว หลังจากนั้น ท่านก็ให้ช่างก่อเป็นช่องปูนขึ้นภายในกุฏิไม้เก่า ข้างปูนชื่อ ดา ช้วน เป็นช่างและเป็นสัปเทร่อ ประจำวัดไผ่ล้อม จำได้ว่าช่วงนั้น ใช้เวลาบรรจุประมาณ 3 วัน

และยังมีอีกหนึ่งเหตุการณ์ที่ผมจำได้ดี พระอาจารย์พูล ท่านได้ให้ลูกศิษย์ของท่าน เขียนรอกสลัแบบโบราณ จำนวน 4 ดัน มุ่งตรงไปที่ทุ่งพระเมรุ แล้วท่านก็ขับออก ให้ลูกศิษย์นำศิลาแลงขึ้นมาที่วัด แล้วให้นำมาไว้ที่กุฏิไม้หลังเก่า เท่าที่ผมจำได้ก็เพราะ คนที่เขียนรอกสลัคือเพื่อนของเสียวตงซึ่งเป็นพี่ชายแท้ๆ ของผมเอง แล้วพระอาจารย์พูลท่านก็นำศิลาแลงทั้งหมดไปไว้ที่กุฏิ ผมสันนิษฐานว่าน่าจะนำมาผสมทำพระ และน่าจะมิพระเกาบรรจุไว้ด้วย ในช่องที่ทำเป็นช่องปูนอยู่ที่ได้ฐานวางพระประธานในกุฏิของท่าน

ส่วน “หนู เพชรรัตน์” เขียนพระชื่อดัง ที่มีความชำนาญด้านพระเกาพระโบราณ ได้เดินทางมาสัมผัสตั้งแต่เริ่มพบกุฏิ ได้กล่าวว่า “หลวงพ่อกพลเป็นเกจิอาจารย์ที่มีความเมตตาสูง การ

บรรจุพระของท่านล้วนมีเหตุมีผลชัดเจน เพื่อต้องการสืบทอดพระพุทธรศาสนา สังเกตได้จากพระที่ท่านบรรจุ ล้วนเป็นพระพิมพ์เก่าๆ ทั้งสิ้น ที่เสมือนหนึ่งแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัม

พุทธเจ้าอย่างแท้จริง ซึ่งการพบในครั้งนี้ถือเป็นการพบพระเกาจำนวนมากมาย ที่ทันในยุคของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกเงิน วัดคอนชาอหอม และเป็นพระร่วมสมัยในยุคของท่านเจ้าคุณโชติ พระคณาจารย์ดัง แห่งวัดพระปฐมเจดีย์ รวมไปถึงพระเกาเนื้อดินของหลวงพ่อกวงษ์ วัดทุ่งมะกรูด จังหวัดนครปฐม นับเป็นความต่อเนื่องแห่งสายสัมพันธ์ ที่หลวงพ่อกพลมีต่อพระมหาดเถระทั้ง 3 รูปที่เสมือนหนึ่งเป็น

พระอาจารย์และที่สำคัญพระทุกพิมพ์ที่ปรากฏและนำออกมาจากใต้ฐานพระในครั้งนี้ มีความเป็นธรรมชาติสูงสภาพผิวพระ

เป็นการสร้างเสร็จแล้วบรรจุเลย พระไม่ได้ผ่านการใช้งาน

อีกทั้งการบรรจุก่อนข้างจะพิธีพิธีกัน พระทุกองค์ ทุกพิมพ์ทรงถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ส่วนพระพิมพ์ขนาดเล็กในไหที่บรรจุไว้ก็มีความสมบูรณ์ ซึ่งส่งผลให้พระที่บรรจุไว้ ได้รับความเสียหายน้อยที่สุด และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์เป็นอย่างยิ่ง

อภิญญา